

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זורה עב.

עין משפט
נֶר מצוֹהָה

מסורת הש"ס

קמ' א מ"י פ"ט מהל' מלומס סלפס ע: קמ' ב מ"י פ"ה מהל' מכילה פולכ' : פוג' פצץ וכ טומון חת' מיל' יוז פשע ה גל' קנא קמן' ון טום כבירות נגנ'ג' סלה'ר' :

נֶגֶן גוֹלֵם וְכֵלָה דַּרְמִתָּה כֵּל יְסָרְלָה
לְיִוּן דַּעֲוָדָה כַּכְבִּיסָה לְמַלְאָךְ קְנִיָּה
דַּיְצָלָה לְיִתְמָהָרָה וְסַ"בָּהָן לְפָרוּטָה
וְעַבְרָנוּ עַל צָנוֹן וְעַל חַמְצָן

ואנו לא ניתן להישבן דאיו בהורת היבשן
או היבי אימוא סיפה בא חבירו ונטלת ממנה
נהרג עלה בשלמא רישא מושם דעתירה
ליישראאל אלא סיפה מאוי עיבד אלא שם'
משיכה בעבוד כוכבים קונה שם' ההוא
נברא דא"ל לחבירה או מוביננו לה להא
ארעא לך מוביננו לה אול ובנה לאיניש
אחריינא אמר רב ווילקון קונה קמא אל אכבי
והא לא פסק ומנא תירמא רכל היכא דלא
פסק לא קנה דתנן¹⁶ המוכר יינו לעובד
כוכבים פסק עד שלא מרד רמי' מותרין
מרד עד שלא פסק דמי' אסורי' מאוי הוי
עליה [מאי הוי עלה] בדרק אמרין לרמא
חוורמא רין נסך שאני ת"ש ואמר רב אידי
בר אכין עוברא הוה כי רב הסדר ורב
הסדרא כי רב הוגא ופשיטה מהא ידנתן
¹⁷ משיך חמורי ופועליו והכינוי לוחך ביתו
בין פסק עד שלא מרד ובין מרד עד שלא
פסק לא קנה ושינוי יכולן לחזור בתן יפרקן

רשות

ה וְאַתָּה כֵּן :

נحوות הב' ח'

הוות מהר"כ
בושם

ר' נחמן לרב הונא מנא
ומשקה טופח אינו חיבור
זה הוא דלא הוי חיבור
השבורן חיבור לטומאה
הה לאענין יון נסך לא הוי
ונטל את המשפט ומדד
לתוכ צולחותו של ישראל
אם

לרכם ומולמָעַ נְקֵבָה וּמוֹסִיבָה
לטומָה: אֲשֶׁר יְשֵׁבָה סְמָכָתָן:
זְכָר כּוֹלֶבֶס. וּנְגָמְרָה וּפְרָץ מִלְּפָאָה אַחֲרָיו
לְדָם בְּשָׂעֵד כּוֹכִים קְמָרָה וּמְלָעֵדָר
בְּדָמָה דָּנוֹתָה: גַּמְּרָה, פְּנָקָד. קְלָתָן יְנִיעָה
בְּצָבָן תְּבָנָה וּקוֹרָה: וּמְפָסָה טוֹמָה.
וְנְזָרָה צִבּוֹר לְלָטָמָה. אֲשֶׁר מְזֻקָּן
מְכַלֵּן וּמְכַלֵּן וּמְסָדָה טוֹפָה גְּתַתְּמָנָה
סְלָמָן כְּבָבָרְגָּשָׁס קְלָה וּמְנוֹקָב:
לוּ טְבָלָה: פְּתָחָנָון. נְקַעַן הַרְבָּה:
סְמָר קְהָן מָה זְדָכָלִי טַעֲמָיו דָּרְךָ נְזָקָה:
סְלָמָן